

Vrije Mare

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Voorwoord

"Alles blij maakt de mei want de winter is voorbij. Vogels bouwen nu hun nest en de zon die doet haar best...: Aldus een oud Duits liedje.

Terwijl ik dit schrijf fluit het winterkoninkje in de tuin dat het een lieve lust is. Hij is weer bezig een nest te bouwen in een van de heggen en neemt tussendoor de tijd om een loflied te laten horen. Dat gaat de hele dag door, regen of zonneschijn. Het nest moet gebouwd en de eitjes gelegd. De natuur gaat haar gang. Er is niet aan te ontkomen om dat op te merken: de knoppen zijn uitgebarsten in kiemkracht en de bloesems tonen zich in een scala van kleuren aan de wereld. Uit die vele bloesems zullen de latere vruchten zich gaan ontwikkelen, iets wat we vermoeden maar nog niet kunnen zien.

Hoe mooi is het om met dit beeld voor ogen te kijken naar onze zesdeklassers die tijdens hun schooltijd op onze vrijeschool in bloei zijn gekomen, begeleid door hun ouders en alle leerkrachten die zich met hun ontwikkeling hebben beziggehouden. Zij kijken in deze Vrije Mare terug op hun achterliggende schooljaren. Ook kijken ze vast vooruit naar de nieuwe fase op hun middelbare school en hun verdere toekomst. Wij op onze beurt luiden ze uit en wensen ze toe dat ze tot mooie vruchten mogen rijpen, ieder naar eigen vermogen en kiemkracht!

De jaarfeestengroep leert ons hoe het Pinksterfeest staat in de rij van jaarfeesten die we met elkaar vieren op school. En hoe het zorgt voor vernieuwing van het vuur van verbinding.

In de bijdrage over de 6e klas krijgen we ook een introductie over een nieuwe onderwijsvorm, 'Grij of the day' genaamd waarbij leerlingen een raadsel of een opdracht mee naar huis krijgen en daar samen met hun ouders proberen uit te komen. Misschien gaan we in Vrije Mare af en toe ook wel eens een 'Grij of the Day' raadsel opnemen...

Juf Leny (klas 6B) neemt ook afscheid, of toch nog niet helemaal? U leest het in haar interview.

Bij de rubriek Fenomenologie staat dit keer de paardenbloem centraal als wonderbaarlijk object van transformatie. Zo'n op het eerste gezicht doodgewone paardenbloem blijkt bij nadere bestudering een bron van verwondering.

Tot slot kijken we bij 'Venster op de



Wereld' iets verder dan eigen huis hoe de Vrijeschool Zanzibar bezig is wortels te schieten en vruchten te dragen in vaak hele moeilijke omstandigheden, opgetekend door de ogen van een voormalig teamlid van onze school.

Maar eerst vieren we Pinksterfeest, een feest wat de weg vrijmaakt om over een paar weken onbevreesd over het Sint Jansvuur te kunnen springen!

HvM



Pinksteren – de cirkel is weer bijna rond...

Een bijdrage van de jaarfeestengroep Pinksteren (juffen Anna, Liselore en Eva)

Al een aantal jaar sta ik voor de klas als kleuterleerkracht op een vrijeschool. Genietend van alle jaarfeesten die wij op de vrijeschool vieren, springt er voor mij elk jaar weer een jaarfeest uit: het Pinksterfeest. Een feest waarbij ik verbinding voel. Verbinding met elkaar, de natuur. Alle kinderen en leerkrachten komen die dag in het wit gekleed naar school, de zon schijnt, de bomen staan vol in blad, de vogels fluiten, de bloemen bloeien, de meiboom staat klaar op het schoolplein. In de school klinken uit alle lokalen prachtige pinksterliederen. Vol bewondering kijken we naar elkaars meiboombansen... het is fijn. Er is rust, vreugde, schoonheid, verbondenheid.



Samen met Sint Jan, staat het Pinksterfeest recht tegenover de jaarfeesten Sint Maarten en Kerstmis. Het Sint Jansfeest (24 juni) kunnen we zien als het eerste jaarfeest in de jaarfeestenkring. Direct nadat de zon op zijn hoogste punt stond. Alles groeit en bloeit, de dagen zijn lang en er hoeft even niet zoveel. Er is geen schaduw, want de zon staat



recht boven ons. In de natuur is er een overvloed aan licht. Sint Jan kunnen we zien als een vertrekpunt. Voor een reis, het hele jaar rond, naar meer en meer verdieping. Na het volle midzomerlicht van Sint Jan neemt het zonlicht af, tot het rond midwinter wel helemaal verdwenen lijkt. Dan pas wordt het licht in onszelf geboren, in de donkere kerstnacht. Het uiterlijke vuur is een eigen lichtje geworden. 'Het natuurlijke zonlicht verandert door het jaar heen, net als de intensiteit van de vuren die ons vergezellen in ieder seizoen. Van het hoog oplaaiend midzomervuur van Sint Jan naar het beheerste smidsvuur van Michael. Van de bemoedigende lantaarntjes van Sint Maarten en de verwachtingsvolle kaarsvlam van advent, tot de geboorte van ons eigen innerlijk licht tijdens de kerstnacht. Dan pas keert het uiterlijke daglicht langzaam terug' (Het goud van Waldorf, 2019, p. 76)

Tijdens het Pinksterfeest is het uiterlijke zonlicht al aardig teruggekeerd en zijn we veel buiten. Het is immers alweer bijna Sint Jan. Met het Pinksterfeest vieren

we dat de natuur weer tot bloei is gekomen, we vieren het leven. Een feest dat een symbolisch vuur in zich draagt, het vuur van verbinding. Een geschenk van de hemel, om ons voor te leven wat kan komen en mag zijn. Als symbool voor het Pinksterfeest is er een witte duif. In sprookjes verschijnen duiven vaak als hemelse gidsen, bijvoorbeeld in Assepoester en Jorinde en Joringel. Zelfs bij een potje Ganzenbord wijst een witte duif je de weg! De duif brengt vrede, verzoening, verbondenheid. Pinksteren maakt de cirkel weer rond. Het maakt de weg vrij om over een paar weken open, onbevangen en vurig het Sint Jansvuur tegemoet te treden.

We vieren dat de cirkel weer bijna rond is, dat we ons weer bijna gaan klaarmaken om hoog en ver over het Sint Jansvuur te springen. Met deze sprong leven we als het ware toe naar weer het volgende Pinksterfeest, wat nu ineens weer vóór ons ligt, als een verre, fonkelende stip aan de horizon.

Bron: 'Het goud van Waldorf' (2019) Seizoener



Een bijdrage van klas 6A

Met bijdragen van juf Anouk en juf Nanja

In klas 6 begonnen we het jaar met de periode over de Romeinen, waar de vertelstof geschiedenisstof is geworden.

De verhalen uit de Romeinse oudheid gaan over veroveren, in- en aanvallen, over expansie en macht. Een aantal periodes verder staat de Middeleeuwse geschiedenis centraal en zijn we in het leven binnen stad, klooster en kasteel gedoken. Uit beide periodes hebben we ontdekt dat zoveel van deze geschiedenis is terug te vinden in de wereld om ons heen: bruggen, wegen en viaducten zijn het tastbare bewijs vanuit de Romeinse tijd, samen met het rechtssysteem dat zij ontwikkelden.

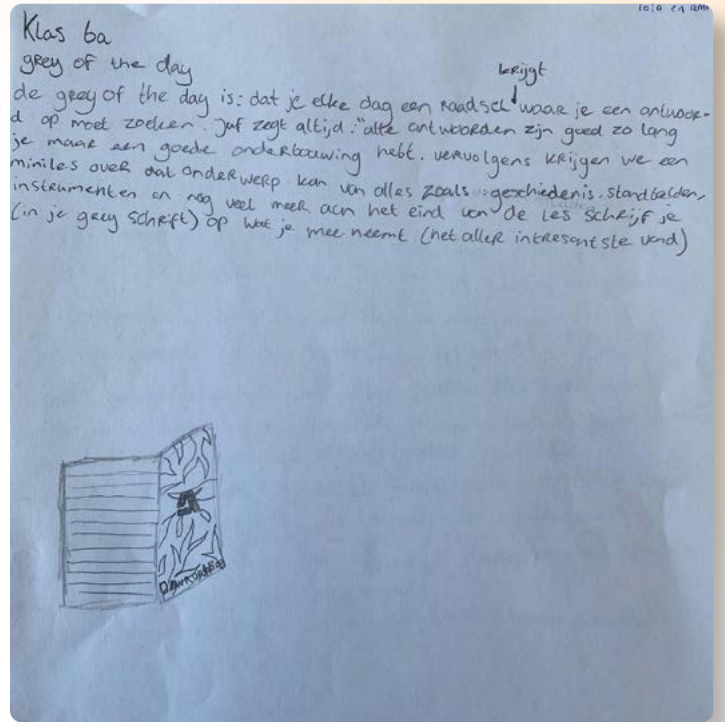
Ook Middeleeuwse kloosters, kastelen en steden zijn nog steeds te bezichtigen. De tegenstelling tussen de naar buiten gerichte Romein en de naar binnen gerichte Middeleeuwer kan bijna niet groter zijn, en dat is precies waar de meeste van onze zesde klassers zich aan kunnen ontwikkelen. Verhalen over de strijdlustige Romein die voor recht strijdt, veranderen in verhalen over de ridder van de Ronde

Tafel die genade voor recht laat gelden. Van buiten lijkt een zesde klasser een ruwe, rechtvaardige Romein maar van binnen ligt het hart open zoals bij de romantische middeleeuwer. Een mooie quote die ik tegenkwam laat deze tegenstrijd heel beeldend zien: 'De zesdeklasser reageert als een stoere Romein. Zijn kwetsbaarheid bergt hij veilig op achter de kasteelmuren van zijn hart' (bron: het Goud van Waldorf).

Nu we het einde van het jaar naderen zijn we natuurlijk druk bezig met het voorbereiden van - en nadenken over een laatste toneelperiode, waarin we ook deze twee kwaliteiten van de zesdeklassers kunnen laten schitteren in de best passende vorm voor deze tijd.

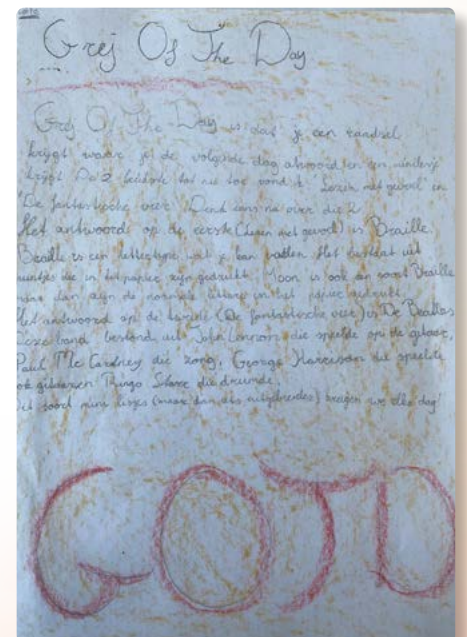
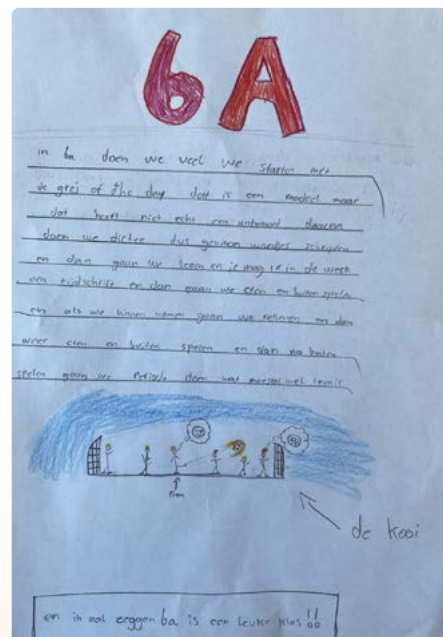
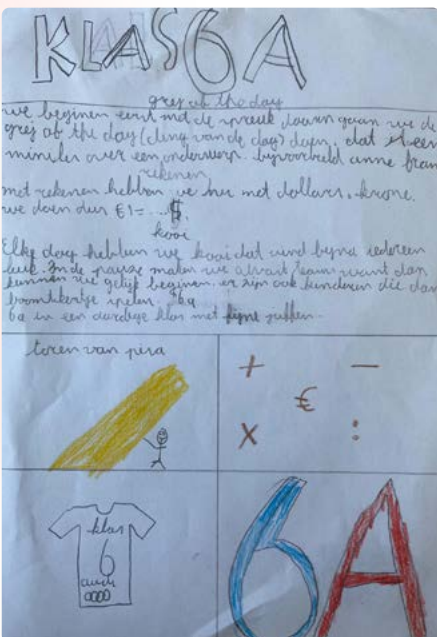
Grej of the Day (GOFD) – kennis is cool...

'Grej of the Day' betekent letterlijk



'Ding van de dag'. Het is een Zweeds onderwijsconcept dat is bedacht door Micael Hermansson. In het kort: de leerkracht geeft een GOFDraadsel aan de kinderen mee dat ze thuis met hun ouders bespreken. Vervolgens wordt op school een microles over het onderwerp gegeven. De leerlingen schrijven dan in hun GOFDschrift datgene op wat zij het meest interessant vinden van dit onderwerp. Zo werken ze aan een eigen schrift van feitenkennis.

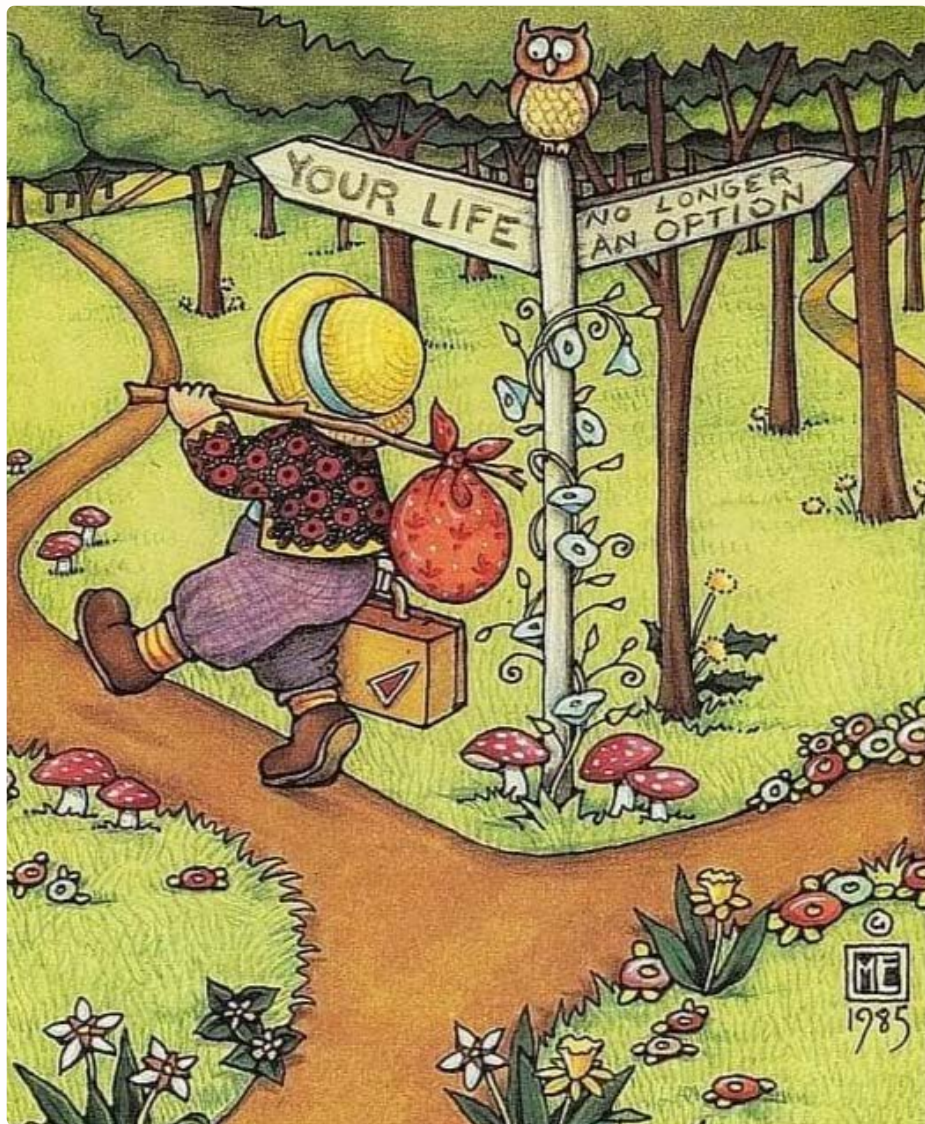
Hieronder vertellen de kinderen er zelf over:



Terugblik en vooruitblik van de zesdeklassers van klas 6A

Waar kijk je met plezier op terug?

- op de eerste dag in de 1e klas
- mijn eerste toneelstuk
- toen ik nog kleuter was hadden Ronja en ik dezelfde jas (zo'n houtje-touwtje jas), toen knoopten we ze aan elkaar
- toen ik ging harp spelen en een paar ouders moesten huilen. Dat was in de 2e.
- aan juf Irene. Toen zij juf was zetten we vroeger de klok achteruit, toen deden wij dat ook
- lekker veel lachen met elkaar
- de schooluitjes in iedere klas
- alle plezier dat ik heb gemaakt met vriendinnen
- ik kan zo 1,2,3 niet bedenken wat ik het allerleukste vond maar ik weet wel dat ze er waren. Waar ik zeker naar uitkijk is kamp maar dat is nog de vraag of dat door gaat. Wat ik wel erg leuk vond was dat we een keer naar de dierentuin waren gegaan. Daar was een speeltuin waar het heel leuk was en de dieren waren ook heel leuk
- voetballen in de kooi
- over alle jaren heen vond ik het leuke jaren en een leuke klas. Ik zou niet echt een moment kunnen noemen om eerlijk te zijn maar het was altijd wel leuk en gezellig samen. Ik verheug me zeker op kamp (als dat doorgaat). Daar krijg ik dan vast ook leuke herinneringen aan
- toen we naar de geitenboerderij gingen en een stukje geitenkaas mochten proeven. We vonden het vies!
- ons schoolreisje naar Oud Valkeveen, dat was echt superleuk
- de Herfstmarkt
- de toneelstukken
- veel geintjes
- de kinderboerderij: toen we achtervolgd werden door een boze geit



- mijn hoogtepunt was dat ik in de 5e klas ineens een rol moest overnemen in ons toneelstuk
- de verjaardag van juf Anouk
- dat ik leuke vrienden had en heb
- dat we de piano in de Lichtvleugelzaal aanzetten na school op een heel hard volume. En de leraren snaptten er niets van en deden de piano weg
- en beetje katekwaad uithalen en veel lachen
- toen we aan het frisbeeën waren en die op het dak kwam
- toen ik op de eerste dag naar binnen liep en daar mijn maatje zag zitten
- dat we altijd naar het Beatrixpark gingen
- dat we in de 2e klas in een toneelstuk een gevecht deden en toen gingen we met linealen vechten en toen brak er dus een
- ik denk dat ik het het leukste vond

- toen we na de thuiswerktijd weer met de hele klas naar school gingen
- dat we met het schoolhandbal toernooi meededen
- het verjaardagsfeestje voor juf
- 1 april was ook geinig
- naar de 1e klas gaan
- naar de 6e klas gaan, vakantie hebben
- dat de school 35 jaar bestond en er een draaimolen kwam en dat er een circus kwam op het veld
- de hackers room in de bibliotheek
- dat we in quarantaine moesten
- het circus, koekenmannetje maken

Naar welke school ga je?

- Arte College
- Aeres VMBO College
- Geert Groote College Amsterdam
- Trinitas Gymnasium
- Echnaton
- Baken Park Lyceum

- Naar de middelbare...
- Stedelijk Gymnasium Arnhem
- OSG Sevenwolden

Over tien jaar....

- ben ik (hopelijk) afgestudeerd van de Pabo. Ik sta dan voor de klas én heb ik een leukere methode gemaakt dan 'Staal' en 'Alles telt'.
- dan doe ik iets met studeren en dan heb ik al mijn eigen grote huis, liefst met een zwembad. Ik heb alleen geen idee hoe ik er ga komen maar dat zie ik dan nog wel
- over tien jaar zou ik willen dat ik kan tijdreizen om mijn opa terug te halen zodat mijn vader weer blij kan zijn en ik hem kan ontmoeten
- dan ga ik een studie doen, misschien iets met koken of theater maar dat zie ik dan wel
- over tien jaar is een lange tijd dus ik zou het niet zo goed weten maar ik wil wel graag iets gaan doen wat ik leuk vind om te doen. Misschien iets met kunst maar dat zie ik dan wel weer. Ik hoop vooral dat ik gelukkig en gezond ben en blijf

- ben ik dierenarts. Mij lijkt het leuk om dieren te helpen
- hoop ik dat ik dokter, tandarts, profvoetballer of arme mensen helper word
- ben ik gescout worden door Almere City, vandaar ga ik dan naar Ajax en dan door naar Barcelona
- hoop ik een stichting op te richten net als mijn zus om geld in te zamelen voor arme mensen en eten in te zamelen en het weg te geven aan arme mensen
- ga ik eerst naar de universiteit en wil ik afstuderen in Rechten
- werk ik bij Jumbo, bij de kassa
- ga ik het eerst heerlijk naar mijn zin hebben op mijn nieuwe school. Daarna ga ik naar een nog hogere school. En over tien jaar wil ik een eigen huis hebben en lekker naar Curaçao gaan met vrienden en vriendinnen
- dan ben ik denk ik aan het studeren
- ben ik in mijn eigen huis en bij mijn werk
- dan doe ik een HBO dat iets met muziek te maken heeft en hoop ik

- dat ik een artiest ben
- dan ben ik aan het studeren of al afgestudeerd
- zit ik op een eiland ergens in Hawaiï mijn geld aan het tellen
- ga ik gewoon m'n ding doen. Ik wil graag een manga schrijver worden en ga gewoon m'n leven leven
- vlieg ik waarschijnlijk over de wereld voor de FBI en doe ik een onderzoek in Florida
- zit ik op de Filmacademie en heb ik een kat
- ga ik naar de universiteit om dokter te worden of wil ik in een bejaardenhuis werken
- ben ik aan het studeren waarschijnlijk
- ben ik hopelijk een fokker van honden, ik hou erg van honden
- ben ik een voetballer, ik ben fan van Ajax, dus ik zou ook bij Ajax voetballen
- wil ik in Amerika wonen, omdat Amerika mijn favoriete land is



Interview met juf Leny in verband met haar afscheid einde van dit schooljaar.... Of toch niet helemaal??

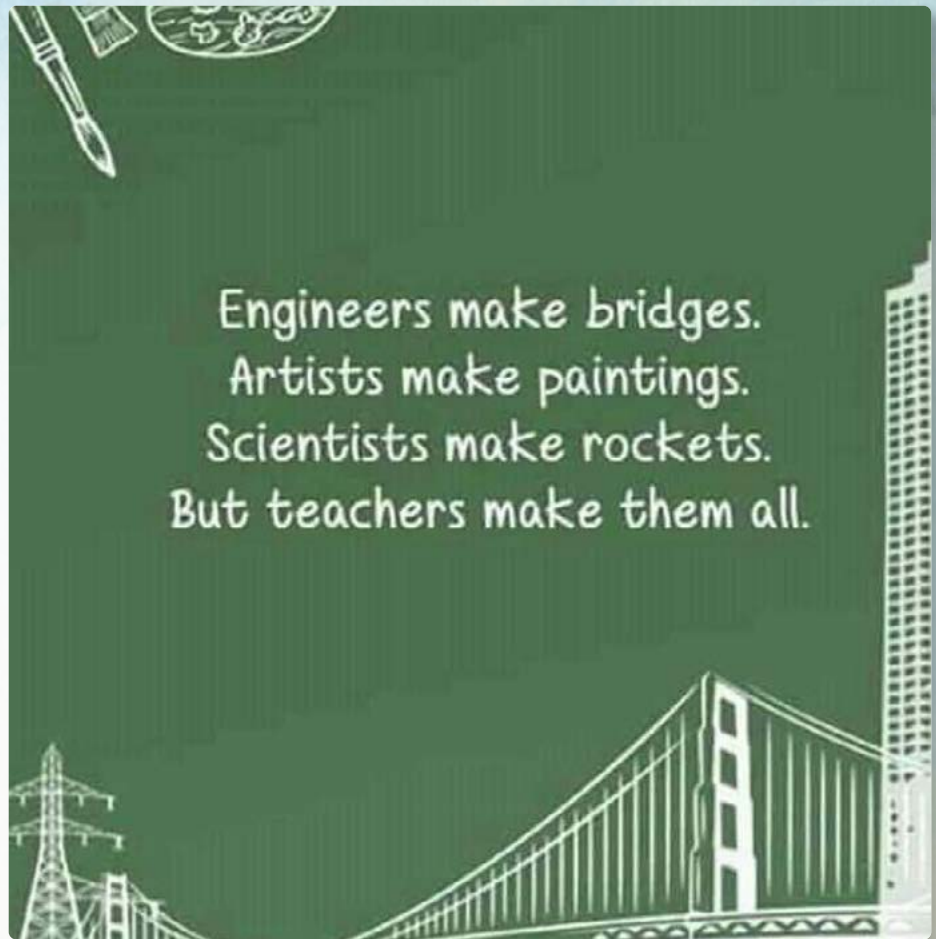
Waar kom je vandaan?

Ik ben geboren in Haarlem als middelste van 5 kinderen, uit zoals dat heet een gelovig nest. We waren een traditioneel gezin: vader zorgde voor de inkomsten en moeder zorgde voor het gezin. Ze kon goed naaien. Vader was vakbondsbestuurder. Op mijn 16e zijn we naar Utrecht verhuisd. Daar heb ik de middelbare school doorlopen waarna ik naar de Pedagogische Academie Rehoboth ben gegaan. Als oudste meisje thuis (mijn oudere zus was niet meeverhuisd naar Utrecht) heb ik veel moeten opvangen omdat moeder regelmatig uitviel. Ik voelde me op jonge leeftijd dus al heel verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van ons gezin. Mijn vader is uiteindelijk in het hoofdbestuur van het CNV benoemd.

In de tussentijd had ik verkering gekregen met een jongen die ik had leren kennen op het vakbondskantoor. Zijn vader bleek ook vakbondsbestuurder te zijn! In het laatste jaar van mijn studie zijn Jaap en ik getrouwd en zijn we in Nieuwegein gaan wonen. In Nieuwegein is onze oudste zoon geboren. Onze andere drie kinderen zijn in Almere geboren. Daar had Jaap een baan gekregen.

Hoe is je schoolcarrière verlopen?

Mijn eerste school was in Utrecht, dat betrof voornamelijk invalwerk. Er was namelijk grote werkloosheid onder leerkrachten toen. In Almere ben ik de eerste jaren thuis geweest om voor de kinderen te zorgen. Toen ik een keer naar de Herfstmarkt van de Vrijeschool den Haag was gegaan werd ik geraakt door de warmte en uitstraling daar. Toen dacht ik: op zo'n school zou ik willen werken! En ook: had ik dat maar eerder geweten. Ik ben gaan speuren



of er ook zo'n school in Almere was en kwam toen terecht bij Edward Vogel, de latere leerkracht van de 1e en 2e klas van Vrijeschool Almere. Edward was leerkracht geweest van de Vrijeschool in Bussum en was in Almere terecht gekomen voor zijn 'sabbatical' jaar na zijn eerste 'rondje' (als leerkracht die van de 1e t/m klas 6 met een klas is meegegaan). Hij werkte toen bij de natuurvoedingswinkel 'de Zaailing' in de Marken in Almere Haven. De Almeerse vrijeschool was toen net gestart met een kleuterklas in het schoolgebouw van een christelijke basisschool in Haven.

Petra Agterof werkte daar toen als eerste kleuterjuffie. Dat bleek bij mij in de straat te zijn! Later is de school verhuisd naar een zogenaamde noodlocatie, een mooi houten gebouw met prachtige speelvelden erom heen, vlak bij de experimentele woonwijk 'de Fantasie' in Stedenwijk in Almere Stad. Dat was wel even slikken want dat was met die kleintjes nog een heel eind fietsen...

Op gegeven moment vroeg Edward mij of ik niet wilde invallen? Zo is het gekomen dat ik van lieverlee de school in ben gegroeid en er nooit meer ben weggegaan. Als ouders -maar ook als leerkrachten toen- deden we allerlei activiteiten met elkaar o.a. om geld in te zamelen voor de school zoals zelf schoonmaken, maiskolven plukken, vlierbessen plukken etc. Ook speelden we toneel onder leiding van Clemens Mulders. We hebben indertijd met elkaar het Driekoningenspel voor de eerste keer opgevoerd; ik speelde de dienaar van Herodes. Ook het Paasspel hebben we toen gespeeld. Verder heb ik ontelbare keren (ik denk wel elk schooljaar) meegespeeld in het Paradijs- en Kerstspel.

Nadat ik een tijdje had ingevallen in 'losse' klassen heb ik de toenmalige 6e klas overgenomen, de zevende gedaan en daarna een combinatie van 5/6 en 6/7 begeleid. Ook door de storm op school ben ik heengegaan. Daar ga ik het verder niet over hebben. We zijn er uiteindelijk goed doorheen gekomen,

zeker ook door de komst en de inzet van Margreet.

Daarna heb ik vier 'rondjes' gedaan. Doorgaan met een klas biedt heel veel kansen; de binding tussen leerkracht en klas heeft een bijzondere dynamiek. Je leert om in- en uit te ademen door de jaren heen. Maar je doet dat als leerkracht altijd samen met de ouders. Samen sta je om de klas heen, dat heb ik steeds weer mogen ervaren.

Het werken met kinderen heb ik altijd geweldig gevonden! Ieder kind heeft een 'deurtje'. Voor de leerkracht is het de uitdaging om dat deurtje open te doen, soms zit het scharnietje een beetje vast en moet je wat meer je best doen. Maar de kiemkracht is er al! Ik weet nog goed dat ik in een derde klas heel bewust mijn focus heb verlegd naar kinderen belonen. In plaats van ze op het bord te zetten met een kruisje achter hun naam ben ik de kinderen positief gaan benaderen door sommige namen met een zonnetje op het bord te zetten. Daar konden door de week heen nog namen en zonnetjes bijkomen. Dat werkte geweldig. Ze moeten ervaren dat je niet boos op ze bent maar dat je hun gedrag niet goedkeurt.

Wat ik juist in de hogere klassen zo leuk vind is om ze dingen te leren die niet in boekjes staan. Ze hebben honger naar de dingen van de wereld. Ik bespreek bewust met de kinderen dingen die nu spelen in de maatschappij, zoals leven in

verschillende culturen. Met ze in gesprek gaan daarover, ze ruimte te geven om hun mening te geven en te leren luisteren naar anderen vind ik heel belangrijk. En nu, in de 6e klas moeten ze eigenlijk zo vervelend worden dat je ze van school wenst. Dat geeft aan dat ze er echt aan toe zijn om de volgende stap te gaan maken. Zo moet je leren kijken, dat betekent ook dat je je dienstbaar op blijft stellen aan de klas. Het is een roeping, geen baan.

Waar kijk je met plezier op terug?

Nou, eigenlijk wel op mijn hele schoolloopbaan. Als ik kijk naar al die oud-leerlingen die nu volwassen zijn, gestudeerd hebben, banen hebben, getrouwd zijn en zelf al kinderen hebben, hoop ik dat ik het verschil heb gemaakt voor ze, dat ik wat heb bijgedragen. Wat ik vaak wel terugkrijg: dat ik altijd duidelijk was. Dat geeft ook veiligheid. Als ik straf had gegeven kwam ik er later altijd op terug om het goed af te sluiten samen. Ook kijk ik met plezier terug op alle toneelstukken die we hebben opgevoerd zoals Jeanne d'Arc, Willem van Oranje, Meester van de Zwarte Molen etc. In gedachten zie ik ook nog de vele getuigschriften voor me die ik jaar na jaar voor de kinderen heb gemaakt. En nog sta ik elke ochtend weer op met de gedachte 'ah fijn! Ik zie de kinderen weer'. Dat vond ik nog het ergste van die hele coronatijd; het missen van het persoonlijke contact en elkaar even in de ogen kijken...

Al mijn eigen kinderen hebben de vrijeschool gedaan, mijn kleinkinderen ook. Mijn oudste zoon heeft vorig jaar meegeholpen een interculturele Vrijeschool op te richten in Amsterdam, daar ben ik bij de opstart ervan ook betrokken geweest.

Wat wordt er anders voor je? Waar kijk je met plezier naar uit?

Ik begin het nieuwe schooljaar niet meer als fulltime leerkracht. Geen 'rondje' meer voor mij. Per 1 november ga ik minder werken. Hoe dat wordt vormgegeven gaan we de komende tijd bekijken. Dat wordt later bekend gemaakt.

Waar ik met plezier naar uitkijk is meer vrije tijd, meer groentetuin, meer tuin, meer met de honden wandelen, meer met vrienden afspreken (niet alleen in het weekend) en paardrijlessen blijven geven. Dat doe ik ook al 20 jaar. Ik ben ooit begonnen met 1 pony om een meisje te laten rijden wiens zusje kanker had. Dat meisje kon wel een beetje aandacht en afleiding voor zichzelf gebruiken. Verder ben ik nooit zo van het heel erg vooruitplannen. Ik zie wel hoe het allemaal loopt. En oh ja, niet meer zo vroeg op te hoeven staan elke dag, dat lijkt me ook wel fijn!

HvM





“Naar welke school ga je?”

Terugblik en vooruitblik: een overzicht van klas 6B

Waar kijk je met plezier op terug?

- dat we met de klas gingen zwemmen
- de schoolreisjes
- lol met mijn vriendinnen
- alle brunches, vooral de Kerstbrunch
- fijn dat ik alle schooljaren bij juf Leny heb gezeten
- spelletjes spelen met de klas
- met z'n allen gaan sleeën
- zanddraken maken op het Michaëlsfeest
- vrienden maken
- dat we als 6e klas nu mogen vlechten met Pinksteren
- met Sint Maarten lopen elk jaar
- tutorlezen
- goed ontvangen worden in de 1e klas
- mineralogie en geschiedenis periodes
- voetballen in de kooi
- de klas en de gezelligheid
- de hoeveelheid boeken die ik heb uitgelezen de afgelopen jaren is een wonder
- handarbeid is een hoogtepunt van

de week: in het engels praten over Star Trek terwijl je werkt aan een houten lepel...

- schoolreisje naar museum met allemaal Egyptische spullen
- de lol die we hebben gehad
- mandjes vlechten in de 3e klas (en dat ik daar best wel goed in was)
- in een klas zitten met leuke klasgenoten en een lieve juf
- rekenen

Naar welke school ga je?

- Aeres VMBO Almere
- Geert Groote College Amsterdam
- Arte College
- Baken Poort Lyceum
- Montessori Campus
- Goois Lyceum
- Baken Park College
- Echnaton
- Gymnasium Celeanum

Over tien jaar....

- zie ik mezelf voor de klas staan (ik wil juf worden)
- zie ik me als moeder van 2 kids
- ben ik aan het studeren
- ben ik aan het studeren voor fotografie of iets anders met kunst
- dan heb ik werk en wil ik iets met dieren gaan doen

- dan hoop ik dat ik iets met dieren te gaan doen, bijvoorbeeld als dierenarts
- wil ik werken, het leuk hebben en naar Japan gaan
- wil ik naar Amerika/Youtuben/Twitch streamen
- studeer ik aan de universiteit maar ik wil ook animator worden om cartoons te maken, gewoon als hobby
- zit ik op de universiteit en studeer ik voor kinderarts
- ben ik profvoetballer
- zit ik op de universiteit en studeer ik rechten
- studeer ik
- ik verwacht niks, anders word je alleen maar teleurgesteld. Ik heb geen idee waar ik zal zijn over 10 jaar en ik ben niet van plan erover te stressen.
- hoop ik te studeren voor therapeut
- ik heb geen idee, ik zie wel hoe het leven gaat
- zit ik op de universiteit en studeer ik medicijnen en thuis knuffel ik mijn 13-jarige Tijgertje
- zit ik op de universiteit
- ben ik youtuber



Fenomenologie

*Wanneer je het leven wilt begrijpen,
kijk dan naar de natuur.
Einstein*

Wat een geweldig transformatieproces speelt zich af voor onze ogen bij de paardenbloem...

De paardenbloem begint als een vaste gele bloem. Die opengaat wanneer de zon schijnt en zich sluit wanneer het donker wordt.

Na een tijdje is de gele bloem uitgebloeid. De blaadjes drogen als het ware een beetje op en de bloem opent zich niet meer.

Net als bij het proces van de rups naar de vlinder gebeurt er ontzettend veel in de knop die zich niet meer opent. De gele bloemblaadjes transformeren zich tot pluiz en zaad en op een dag ploft de knop open tot een mooi, bijna perfect bolletje.

Met als doel dat de zaadjes worden meegenomen door de wind, ergens neerkomen zodat er weer een nieuwe bloem kan groeien.

Eén zo'n pluizje met zaadje heeft dat hele proces in zich. Het is een oneindige cirkel zolang er maar een voedzame bodem aanwezig is.

Zonder de gele bloem geen pluizen bol. En zonder pluizen bol geen gele bloem.

Het een is met het andere verbonden.

Wat we hieruit kunnen halen is dat wanneer we door een transformatieproces gaan,



er een periode is waarin we ons terugtrekken. Dit is nodig om te kunnen veranderen van vorm. We worden lichter, we worden ons bewust van dat alles wat we nodig hebben al als zaad in ons aanwezig is en dat de inhoud ervan ons wel duidelijk zal worden wanneer we het transformatieproces toestaan.

Een pluiz zal niet kunnen blijven vasthouden aan de bloemknop. De wind zal het meenemen en waar het terecht komt is nog maar de vraag. Maar wanneer het de grond raakt en er een goede voedingsbodem is, zal het uitgroeien tot weer een prachtige bloem.

Het is een oneindig proces.....

Bron: Uit het boek: Lichtflits open deuren

Redactie:

Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl



Vrijeschool Zanzibar: een vrije islamitische school

Vervolgverhaal van Esther Bogte, lerares van klas 7 en voormalig teamlid van VS Almere



In 2013 is op het Afrikaanse eiland Zanzibar de eerste Waldorfschool geopend, de Creative Education Foundation Zanzibar (CEF Zanzibar).

...“Een van de belangrijkste redenen dat ik hier graag werk is dat ik zie dat mijn collega's zich er zeer van bewust zijn dat ze te maken hebben met een kwetsbare groep kinderen. Zoals bekend bij menig opvoeder is niet aan ieder kind op het eerste oog af te lezen dat het niet gelukkig is. Wij horen van bezoekers van de school dat ze de kinderen zo aanstekelijk vrolijk vinden. Die vrolijkheid is ook oprecht en zeker aanwezig.

Maar wie er wat langer rondloopt, zal ook voelen dat sommige kinderen groot verdriet met zich meedragen. Zo trof ik eens mijn collega Saade, de eerste leerkracht die op de school kwam werken, in de lerarenkamer. Ze keek zorgelijk en toen ik haar vroeg wat er scheelde, vertelde ze over een leerling in haar klas 2.

Het meisje woont bij een ver familielid van haar moeder. Haar moeder kon namelijk niet meer voor haar kinderen zorgen wegens haar schrijnende financiële situatie waar ze in terecht kwam na het overlijden van haar man. Alle kinderen uit dit gezin zijn op verschillende plekken ondergebracht en hebben elkaar al twee jaar niet gezien. Dat het meisje uit Saade's klas niet lekker in haar vel leek te zitten,

was ons al opgevallen: soms barstte ze ineens in intens huilen uit tijdens een luchtig kringgesprek. Ontroostbaar en niet in staat om uit te leggen waar dat vandaan kwam. Op andere momenten staarde ze zeer somber voor zich uit, terwijl haar klasgenoten vrolijk liedjes zongen.

In de lerarenkamer vertelde Saade dat het meisje ineens uit zichzelf iets vertelde over haar huidige thuissituatie. Het gedrag dat ze van haar verzorger beschreef was onvoorspelbaar en kil en ze voelde zich er doodongelukkig. Het raakte Saade diep, want wat kan je daaraan veranderen als leerkracht? Hoe verdrietig ook, we kwamen tot de conclusie dat het toch heel waardevol is voor de ontwikkeling van dit meisje





dat zij op school volwassenen om zich heen heeft die haar warmte en liefde tonen. Het delen van haar verdriet met Saade, iemand die oprecht luistert, kan een enorm helende werking hebben. Zo ben ik getuige geweest van talloze andere situaties waarin alle leden van het schoolteam buitengewoon zorgzaam zijn naar de leerlingen. De school is daarom meer dan alleen een school; voor sommige kinderen is het een tweede thuis.

Het team

Deze school zou niet de positieve basis voor de kinderen kunnen zijn zonder de dagelijkse inzet en betrokkenheid van het hele team.

Uiteraard zijn de leerkrachten onmisbaar, maar de dames van de keuken, de heren van het onderhoud en het administratie- en managementteam zijn allemaal net zo hard nodig om goed voor de kinderen te kunnen zorgen. Een aantal van hen komt hieronder aan het woord met hun ervaring op school.

Ame, leerkracht klas 8

De Zanzibar Steiner School biedt naast de mogelijkheden voor kinderen die het niet makkelijk hebben in het leven, eveneens unieke kansen voor de overige betrokkenen om verder te

blijven leren. Als eerste Steiner school in Zanzibar heeft het deuren geopend naar een nieuwe ervaring van wat onderwijs kan zijn en hoe er daarmee anders naar de wereld gekeken kan worden.

Haji, trainee projectmanager

Ik ben zelf als kind opgegroeid in een achtergestelde gemeenschap en uiteindelijk ben ik naar een weeshuis verhuisd. Daar kreeg ik een thuis, een familie en een opleiding. En het belangrijkste: ik werd daardoor zelfredzaam in het leven. Mijn rol als trainee project- manager op de school heeft mij de unieke kans gegeven om met kinderen te werken die ook uit achtergestelde gemeenschappen komen, en om hen te helpen zich belangrijke skills eigen te maken waarmee zij later voor zichzelf en anderen kunnen zorgen. Ik geloof dat het zorgzame team van de school positief kan bijdragen aan de opvoeding van bewuste jongeren die later positieve veranderingen kunnen bewerkstelligen in hun gemeenschappen..."

Corona

Ook in Zanzibar heeft de school 'lockdown' periodes doorgemaakt. Tijdens de sluiting hebben de leraren hun best gedaan om zoveel mogelijk contact te houden met alle leerlingen. Dat was niet eenvoudig,

omdat ze geen internet hebben en geen apparatuur om op te werken. Met de taxi en op scooters gingen de leraren daarom bij de leerlingen thuis langs om lespakketten te brengen. Ze hielpen waar nodig met het werk en controleerden of het wel goed met de kinderen ging. Ze zorgden ervoor dat de kinderen, die thuis vaak in erbarmelijke situaties verkeren en voor wie de school de enige constante in hun leven is, zich nog steeds geliefd en deel van de schoolfamilie konden voelen. Dit verzachtte het trauma van zo plotseling afgesneden te zijn van hun vriendjes en hun leraren.

Omdat de meeste ouders geen geld hebben voor zeep werd er ook altijd zeep meegebracht. En op hun ronde door de dorpjes deelden de leraren ook aan andere mensen zeep uit. Op Zanzibar is geen sociale zorg en veel ouders zaten zonder werk, dus werden ook voedselpakketten rondgebracht. De kinderen krijgen op school maaltijden, maar nu werd ook voor de andere leden van de arme gezinnen eten gebracht: rijst, meel, bonen, linzen, en uit de boomgaard van de school cassaves, avocado's en eieren van de kippen. Alles bij elkaar werden er tijdens de eerste 'lockdown' wel 1000 maaltijden verstrekt.

Voor meer informatie kijk op <https://www.internationaalhulpfonds.nl>

Wij zijn op zoek:

Grafisch vormgever

Wij zijn op zoek naar een enthousiaste vormgever (m/v) die ons team kan versterken!

Wilt u ons ondersteunen in de opmaak van de Vrije Mare en bent u bekend met Adobe InDesign en Photoshop, stuur ons dan een berichtje:

vrijemare@vrijeschool-almere.nl